Anul LXVII. Sibiu, Sâmbătă 19 Ianuarie (1 Februarie) 1919 Nr. 8.

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:
Pe un an **40** coroane. — Pe șase luni **20** coroane. — Pe trei luni **10** coroane.
Ziarul apare Marția, Joia și Sâmbăta

Corespondențele
să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoeală
Abonamentele și inserțiunile
să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

La arme!

Fulgerată de victoria antantei, tirania maghiară a fost numai amețită, dar nu distrusă. Am văzut, cum chiar în starea ei de buimăceală n'a încetat o clipă să-și deprindă năravurile de lighioană trenată, ireductibilă.

La Jósikafalva, la Lăpuș, la Baiamare, la Petriș, la Arad, la Teiuș, la Țigani, la Ciucea, la Aleșd și în atâtea alte locuri colții ei au mai avut putere să tot muște încă din pulpa românească. Ea nu și-ar părăsi vechea victimă nici în clipa unei agonii sigure, decum astăzi, când ea tot mai speră o reculegere din țărână.

Marile evenimente de pe glob, n'au pentru șovinismul maghiar nici o semnificație de îndreptare; solemnul avertisment al lui Berthelot, a fost glas de toacă la o ureche asurzită de văjeitul instinctelor. De un singur lucru și-a dat bruta șovină seamă limpede: că puterile lumii au hotărât de acum să puie tuturor fiarelor botnițe și să le închidă în colivia resistentă a unui control internațional neadormit. Perspectiva unei astfel de colivii, în loc s'o întimideze și să-i inspire moravuri nouă, o face, ca pe nimenea alții, și mai temerară. Ceice vor să întimideze azi o lume întreagă sânt tiraniștii maghiari. Și cum? Așa că se joacă de-a bolșevismul, ocrotesc anarhia în toate domeniile vieții sociale, țipă și sbiară pe-o gamă absurdă a tuturor amenințărilor. Că, dacă conferența de pace ar cuteza totuș să se atingă de grasa lor pradă milenară, ei vor continua să rămâie aici în mijlocul continentului, un element de veșnice explozii și de subminare a orcăror întocmiri pașnice între popoare!

Profită c'o agilitate uimitoare de silențiul solemn ce a început să se înstăpânească pe continent din clipa întrunirii conferenței de pace. Ei cred, că acesta e momentul, când nemulțumirea lor poate să fie auzită și dincolo de oceane. Profită de acest silențiu solemn, când capetele mari ale lumii se trudesc să armonizeze într'o orchestrație superioară interesele de viață ale tuturor neamurilor, profită — și speră să stoarcă recunoașterea neomenosului lor privilegiu, șarjând bunul simț al tuturora și trezind oroarea față de niște disonanțe perpetue la cari se angajează.

Inaintarea lentă a trupelor române, care se face în acord cu superiorul tempo al intențiilor de pacificare generală, este răstălmăcită de ei, văd în ea un semn de slăbiciune, de insuficiență poate, și cred, că pot încă să stavilească o poruncă mare, fatală, a cărei îndeplinire a ajuns de-acum o chestiune de prestigiu a conferenței dela Paris.

Chiar și oamenii lor, cari reușiau până ieri să facă jocul unei democrații aparente, cum au fost Károlyi și Jászi la Budapesta și primărul Varjasy la Arad, cred acum să se arunce în torentul adevăratelor năzuințî ungurești, in torentul unei opositii extreme față de conferența dela Paris și al sfidării tuturor principiilor de ordine, ce s'au dat pentru o lume întreagă.

Dacă n'au reușit să ne desbine în ciuda formidabilului și scârbosului lor aparat de propagandă bolșevistă, cu care s'au aruncat asupra zidului solidarității noastre, încearcă acum armele disperării.

Primarul orașului Arad, d-nul Varjasy, a provocat anume, pe dl Dr. Iustin Marșien, președintele Consiliului nostru comitatens din comitatul Aradului, să dezarmeze toate gardele românești și să cedeze terenul pe seama armatelor ungurești.

Ce înseamnă asta?

Ce vor aceste armate? Iată ce: Besmetica fiară șovină s'a trezit deplin din ameteală. Ea își încordează acum mușchii și cu mișcări de panteră furioasă se înfige în țărână, gata să sară asupra noastră. In primul loc ea primejduește viața fraților noștri din părțile arădane, Bihor și Sătmar.

Chiar acum primim vestea, că în preajma Aradului în comuna Curtici *curge iarăș sângele românesc* și că *la Zam, punctul unde s'au oprit trupele române, Ungurii stau gata de atac.*

Ne înghiață sângele în vine și încremenește sufletul în noi în fața acestei temerități infernale! Simțim cum un val de mânie păgână ne copleșește apoi, ne strânge tâmplele să le sparpă și ne umflă arterele, să ne înădușească. Sufletul nostru, acest suflet larg și generos, lămurit în para unor suferințe fără nume, se sbate în văpăi necunoscute încă.

Simțim, că de data asta una, răbdarea ni s'a sfârșit! S'a svântat și ultimul ei strop! Inima ni-e un păhar fierbinte, în care se frământă flacăra unui neîmpăcat dor de răsbunare. Până când?!

La arme deci! La arme vrem să fim chemați!

Să gâtuim bestia șovinismului, să-i mutăm fălcile, să i sfărâmăm ghiarele. Frații noștri din Banat, din părțile ungurene, bihorene și sătmărene sânt azi la discreția unei furii redeșteptate!

Nu putem aștepta să fim apărați numai de trupele fraților noștri din vechiul regat al României! Trupul Moldovei și-al Munteniei e plin de rane necicatrizate încă; frații noștri de acolo ne dau un concurs ce ne umple de admirație și încredere. *Dar e ceasul să punem și noi umărul la asigurarea României Mari!* Noi, ale căror vieți au fost frunze de toamnă în viscolul războiului purtat de dușmanii noștri și ni le-am vânturat prin toate prăpăstiile Alpilor și Carpaților; noi, cari am pus pe fruntea lui Marte cea mai jalnică ghirlandă de glorii la Ivangorod, în Carso și la Arsiero, *noi să n'avem în pieptul nostru un îndemn de vitejie, când e vorba să ne apărăm cetatea de visuri seculare, acum înfăptuită din voia întregei lumi?!* Il avem! Intr'o deslănțuire oarbă și vijelioasă vom împărți trăznetele noastre asupra celor ce vor să ne vie iar cu temnița și spânzurătoarea! Simțim că ne chiamă în răsbubuit adânc glasul sfântului dela Țebea și-al celui răstignit în roata dela Bălgrad. Simțim acum, că dacă va trebui, vom da de data asta înfricoșata lovitură a pumnului românesc, la locul unde trebuia dată întotdeauna.

Și dacă va fi, — ca mâne — să ne chieme la datorie glasul Consiliului Dirigent dela Sibiu, cu aripi de fulger va străbate această chemare întreg cuprinsul românesc. Vom alerga într'un răsuflet *toți cei tineri și vânjoși* și vai de cei ce se încumetă să se puie în calea României-Mari.

Dela Negoi și până la Pietrosu, dela Retezatu și până la Țibleș, din Ceahlău și până'n Muntele-Mare, toți munții noștri, vechi tătâni, vor primi strigătul nostru de urnire și-o să-l resfrângă bubuitor din piepturile lor de stânci. Nu va fi suflare românească să nu-l audă!

Căci nu mai putem răbda să curgă nici un strop de sânge românesc. Trebue să ne facem socoteala odată pentru totdeauna cu potaia șovină. Marele codru românesc va clocoti de mânia noastră dreaptă și nu va mai rămâne o urmă de lup în poienile lui încântătoare.

Santinela dela Sibiu.

Probleme economice pentru Transilvania

Cataclismul mondial, ce a nimicit atâtea vieţi omeneşti şi atâtea bunuri materiale ne înfăţişează nu numai o hartă nouă pe emisfera globului terestru, ci scoate la iveală noi principii de viaţă, nouă întocmire socială, nouă probleme economice. Vechile sisteme ale stăpânirei octroate cu puterea forţei se prăbuşesc ca o beşică de săpun şi pe ruinele lor se ridică state noi naţionale, cari prin o ocrotire binevoitoare a popoarelor culte vor fi chemate a contribui şi ele prin munca lor la promovarea culturii omeneşti. Între aceste popoare tinere chemate la o viaţă nouă, se află şi neamul românesc. Reîntregit cu aproape toate ţinuturile locuite de el formează o unitate armonică nu numai ca factor etnic, ci şi sub raport economic. Găsim în noul stat binecuvântat de Dumnezeu şesuri întinse şi mănoase, unde se produce cel mai bun grâu din Europa, găsim văi şi coline frumoase împodobite cu pometuri, vii şi păşuni, munţi maiestoşi împodobiţi cu păduri, ape navigabile, reţea modernă de linii ferate, cu un cuvânt toate condiţiile pentru a deveni acest stat un factor important economic în orientul Europei.

Nu mai încape îndoială, că viaţa economică a unui stat atârnă în mare parte şi dela vitele ce se pot creşte în cuprinsul lui. Ele ne dau forţa necesară la lucrarea pământului, la transporturi, ne dau cei mai însemnaţi articli alimentari şi de îmbrăcăminte şi tot prin ele menţinem puterea de producere a solului.

Rentabilitatea creşterii vitelor presupune teritorii acomodate şi îngrijite (fânaţe şi păşuni), rasse alese şi aclimatizate, precum şi cunoştinţe de specialitate din partea crescătorului. Cum războiul actual dintre teritoriile României mari a reclamat mai multe vite din vechiul regat şi din Bucovina, iar Transilvania şi Basarabia au rămas relativ mai cruţate şi cum în deosebi în Transilvania creşterea vitelor se află pe o scară mai înaltă de progres, cred a nu greşi, când constat că pentru viitorul apropiat de aici va trebui să se acvire materialul necesar la creşterea vitelor, astfel că acest ţinut şi prin împrejurarea aceasta va deveni Elveţia României mari.

Găsim aici rasse de bovine importate, însă atât de aclimatizate şi consolidate, încât exemplare crescute pe aceste plaiuri rivalisează cu cele din patria originară (rassa de vite Pinzgau). De asemenea găsim rassa *Simenthal* tot atât de conformă şi cu aceleaşi aptitudini ca în patria originară. Rassele indigene de coloare albă şi răspândite în toate ţinuturile româneşti sub diferitele lor numiri (boul de lalomiţa, de Moldova, bucşan etc.) tot aici le găsim în o formă mai perfecţionată şi cu aptitudini mai bine desvoltate.

Rassa albă ardelenească e mai mare, mai osoasă, mai largă în dimensiunile corpului, prin urmare pune mai multă carne pe ea şi e mai lăptoasă.

De asemenea caii din Transilvania prezintă un material superior celui din alte ţinuturi. În părţile muntoase găsim un sânge premenit prin rassa lipiţană, care ne-a dat *caii mocăneşti* mici însă închegaţi, bine legaţi şi răbdurii, cari au făcut servicii aşa de preţioase în acest războiu la cutreerarea înălţimilor din Sârbia, Italia şi din Carpaţi. Prin această rassă se poate ameliora tot materialul rassei de munte, bucşană şi de Moldova răspândite în Bucovina şi în vechiul regat. Cu rassele Nonius şi Didran se va ameliora celălalt material din Muntenia, Dobrogea şi chiar din Basarabia, fiind condiţiile de viaţă în aceste părţi comune cu cele unde se creşte această rassă.

Rassa «Măngaliţa» a râmătorilor atât de preţioasă pentru grăsimea ei şi lăţită la noi, deja se creşte cu bun rezultat în multe părţi ale României vechi şi doar porcii de «Basna» cari au o mulţime de însuşiri bune se pot recomanda pentru a fi introduşi ca soi nou.

Ce priveşte oile, — astăzi atât de rărite prin pustiirile războiului — nu avem mult de zis, întrucât nici vechiul regat nu stă mai bine îndeosebi ce priveşte calitatea.

Rămâne deci a constata că rassele de bovine, de cai şi în parte şi cele de porci ce se află în Transilvania şi adnexele ei, se pot folosi cu foarte bun succes ca material de premenire pentru vitele din tot cuprinsul României mari. De altfel şi în trecut erau adeseori foarte cercetate târgurile de vite de prăsilă ale Transilvaniei de cumpărători din ţinuturile ungurene şi din ţară.

Prin prăbuşirea graniţelor artificiale, precum şi în urma lipsei mari de vite din ţară, putem anticipa cu toată hotărârea că în viitor târgurile din Transilvania vor fi tot mai mult cercetate de cumpărători de dincolo. La aceasta va mai contribui şi lipsa cea mare şi pe timp mai îndelungat a tuturor articlilor ce provin dela vite şi preţul cel scump al acestora.

Până când lipsa de pâne se poate curma prin o recoltă abundantă dintr'un an, articolii de provenienţă animalică reclamă timp mai îndelungat şi muncă mai migăloasă la producerea lor. Ni se impune deci o întrebare foarte categorică cu privire la viitoarea direcţie economică a Transilvaniei: să se urmeze cultivarea cerealelor sau creşterea vitelor?

Pe baza celor expuse rezultă că numai *creşterea vitelor* va fi cea mai sănătoasă politică economică nu numai pentru interesele proprii, ci pentru premenirea întregului material de vite din România mare. Spre a putea corăspunde acestor îndatoriri va trebui încă din bună vreme luate toate măsurile, prin cari se poate contribui la rezolvarea cât mai favorabilă a acestei chestiuni. Vor trebui aplicate toate măsurile bune ale vechiului sistem, prin care s'a promovat creşterea şi peste tot selecţiunea vitelor. Să se menţină şi pe viitor toate pepinierele statului, chemate a creşte vite de prăsilă, iar cele desfiinţate în Transilvania să se reînfiinţeze de nou, având în viitor o importanţă şi mai mare ca în trecut. Premierile obişnuite la expoziţiile de vite să se menţie şi pe viitor şi să se acorde toate înlesnirile posibile comunelor politice spre a-şi procura vite bune şi cu aptitudini alese pentru prăsilă. În comunele rurale se află lăptării, se poate adapta foarte uşor metodul — introdus în statele

FOIŞOARA

Soldăţeşti

— 5 —

Foae verde, foişoară,
Mândruliţo dela moară,
Gândul meu la tine sboară,
Ca o pasere uşoară.

. . . . . .

Frunzuliţă ruptă 'n zece,
In anul patrusprezece
Aspră veste-a ven't în ţară,
Veste jalnică ş' amară...
Se 'mplinesc şi optsprezece, —
Dar amarul eacă trece...

Ion Prundar.

Slujba românească

— Povestire —

E seara târziu şi ploaia toamnei bate în liniştea de afară. Sluga popii a deslegat cânele din lanţ şi, după ce i-a aruncat bruşul de mămăligă, se aruncă în şopron şi se lasă a lene în otava mirositoare. Dar deodată cânele începe să hăpăe; fuge la pălant, fuge la portiţă, şi latră întârâtat, cu adânci hărăieli din gât. «Este cineva la portiţă, dar cine dracu' să vie aşa de târziu?» îşi zise sluga. Mai aşteaptă, dar cânele nu conteneă; de bună seamă cel ce aşteptă afară avea treabă grabnică la popa.

Sluga se coborâ încet pe scară.

— «Cine-i acolo?» întrebă de pe fuştelul cel din urmă.

In loc de orce răspus cânele începu să latre şi mai furios. «De bună seamă că-l chiamă pe popa la vr'un beteag. Ştiu că are drum, că-i un glod până la genunchi». Sluga porni spre portiţă şi abia putu să fugăre cânele. Se mira feciorul de îndărătnicia javrei, pentrucă numai faţă de străini, de cei îmbrăcaţi nemţeşte, era aşa de dârz. Se gândea: Ce străin să ne pice în cap de noapte?...

Deschise portiţa şi zări o mohândeaţă.

— «Sântem noi» — se auzi un glas puţin şi plângător.

— Cine?

— Trenchen a lui Hans-Surdu.

— Dumneata eşti Trenchen? Vreai să vii înlăuntru?

— Vrem, la porintele Dumneavoastră.

— Păi, bine, puteai venì mai de vreme; de nu eram acasă şi de deschideai portiţa, te rupea cânele. Poftim!

Femeia, abia distinctă de întunerecul nopţii, se ţinea mereu de slugă. Leopăia cu cismele grele prin tină şi se îngrozea la gândul că ar putea să se ivească de undeva cânele: tremura în tot trupul.

— Să nu-ţi pese, zise cu milă sluga; te duc eu până în casă. Numai de nu s'ar fi culcat părintele.

— Asta ar fi rău, şopti femeia sguduindu-se. Hans al meu e beteag tot mai rău.

Sluga ştia că Hans-Surdu boleă de vr'un an, ştia că-i cel mai sărac dintre Saşii din sat.

— Dacă se va fi culcat îl trezesc eu, n'avea grijă, zise el.

In clipa aceea uşa casei se deschise. Insuş popa se arătă în prag, bărbos şi bătrân, ca un apostol. In odaie era lumină.

— Pe cine-mi aduci, Visaloane, întrebă el din uşă. Frâua, în rochia şi năframa ei, nu se distingea din noapte.

— E jupâneasa Trenchen, a lui Hans-Surdu.

— Bine mă, Visaloane, dar să nu te culci până va sta la mine. S'o duci până la portiţă. Ori, dacă ţi-e somn, leagă cânele.

— Nu-i nimic, părinte, o să-mi fac o ţigară.

Bătrânul cunoştea de mult pe Trenchen, frâua. Până acu-s vre-o zece ani venia adeseori la biserica românească, aducea prescuri, se închina la daruri. Dar de vre-o zece ani, venì

culte din apus — de a se premia vacile ce aduc lapte mult şi mai bun şi de a fi ţinuţi viţeii lor de tauri, ca unii cari pot transmite uşor însuşirile lor alese urmaşilor. In felul acesta cu timpul vom putea obţinea vaci foarte bune de lapte.

Tot în scopul înlesnirei creşterii de vite să se aibă în vedere, la parcelarea moşiilor mari, ca să se dea ţăranilor *izlazuri* cât de mari şi multe, căci acestea sânt baza unei creşteri raţionale de vite. Să se împartă prin intervenţia statului şi a societăţilor economice *seminţe bune* pentru nutreţuri artificiale şi să se dee tot prin aceste organe îndrumări practice la cultivarea nutreţurilor şi îngrijirea păşunilor.

Nu de puţină importanţă este şi igiena vitelor. Să fie grajduri spaţioase şi sănătoase, să se altoiască în mod *obligator* vitele primăvara contra unor morburi contagioase (antrax etc.), cari adeseori nimicesc vite în valoare de sute de mii, iar vitele de prăsilă să se şi asigure, ca în felul acesta risicul să fie cât mai mic. Viitorii agronomi şi veterinari să fie cei mai sinceri şi mai buni sfătuitori ai ţăranului, cari nu vin numai să-şi ridice diurna, ci să facă cele mai folositoare servicii.

Cu un cuvânt să caute toţi factorii chemaţi a-şi da concursul, spre a rezolva cu succes această problemă importantă şi a da toate înlesnirile posibile ţăranului nostru, ca barem acum când respiră şi el liber, să poată dovedi lumii, că nu în zadar a tot cerut şi cere pământ, pe care numai l-a muncit, iar alţii l-au folosit. Să-şi poată justifica prin progres dragostea lui de pământ atât de îndărătnică.

I. Oţoiu.

E datorie sfântă

a fiecărui român care are în stăpânirea sa lucruri militare de orice fel, să le păstreze la adăpost, la primăriile sătesţiori alte locuri potrivite, pentru-ca în clipa chemării pentru apărarea pământului strămoşesc să le avem la îndemână.

Dela congresul profesorilor

(Urmare)

La punctul I. din programul congresului «Organizarea profesorilor» vorbeşte dl Precup accentuând, că, deoarece ţinta e comună, adecă promovarea culturii româneşti, profesorii să se constitue într'o singură reuniune a profesorilor de dincoace. Reuniunea să aibă 5 secţii: 1. teologică; 2. şcoale normale; 3. civile; 4. licee; 5. speciale.

Cere să se aleagă o comisiune, care să elaboreze proiectul de statute.

Sânt aleşi 11 membri, şi anume: teologie: Dr. Coltor şi Dr. Bălan; liceu: Precup, Ciortea şi Păcurariu; reale: Percea; civile: Stanciu; comerciale: Pricu; şcoli de stat: I. Popp, Boteanu şi Trandafil Preda.

Se trece la punctul II. «Raportul şcoalelor faţă de stat». Se alege ca raportor Dl Dr. Alex. Pteancu dela Beiuş. La punctul III. «Planul de învăţământ» raportor Dr. Xeni dela Năsăud.

Congresul la propunerea preşedintelui Bârseanu stabileşte următoarea normă: să se facă două planuri de învăţământ, unul pentru timpul de tranziţie, adecă pentru cele 5 luni din prezentul an şcolar, iar al doilea, care să aibă în vedere unificarea învăţământului de pe întreg teritorul românesc.

Dl *Cheţian* dela Blaj cere lămuriri în chestiunea, dacă legea şcolară dela 1883 se desfiinţează, sau se păstrează în parte.

Dl *Goldiş* ţine să constate, că consiliul dirigent va da un decret, în sensul căruia toate ordonanţele şi legile de până acum rămân în vigoare până ce nu vor fi anulate prin vre-un decret. Congresul n'are decât să hotărască, care dispoziţii vrea să fie scoase din vigoare şi consiliul dirigent va decide.

Se deleagă raportori pentru toate categoriile de şcoale: liceu: Dr. Xeni; teologie: Dr. Bălan; normale: Negruţiu; comerciale: Pricu.

Se trece la punctul IV. «Cursul pregătitor pentru profesori». Raportor dl Precup, accentuiază necesitatea de-a se recruta profesori, căci actualul corp didactic e prea mic, ca să poată provedea învăţământul din cele 26 comitate. Mai întâi de toate, Consiliul dirigent să facă apel către toate elementele româneşti, cari azi se află în serviciul şcoalelor de stat. Să se conceadă apoi tuturor studenţilor în litere, cari au cel puţin 4 semestre, să fie profesori suplenţi, rămânând obligaţi fireşte a-şi face examenele mai târziu.

Dl *Bologa* dela Sibiu propune să se deschidă un curs pregătitor de 1—2 ani pentru absolvenţii de teologie şi în felul acesta să se facă recrutarea corpului didactic necesar.

Pentru punct VI. «universitatea din Transilvania» se designează ca raportor dl Drăgan dela Năsăud.

Pentru punctul VII. «salarizarea profesorilor» dl Calliani dela Blaj.

Dl preşedinte Bârseanu se ridică şi aduce omagii armatei române, căreia avem să-i mulţumim unirea şi ridicarea prestigiului nostru în faţa lumii. Să ne gândim la părechea de oameni — a spus dsa — care a condus lupta de dezrobire naţională, la M. S. Regele Ferdinand şi inimoasa regină Maria (congresul se ridică în semn de veneraţie). Propune să se trimeată părechei regale telegramă de felicitare, apoi ziua următoare la orele 12 întreg congresul să se prezinte corporativ în faţa dlui general Moşoi.

Propunerea se primeşte şi şedinţa se ridică. Congresul îşi continuă lucrările Luni la orele 3 p. m.

Şedinţa de Luni a Congresului

S'a ţinut în sala de şedinţe a casei comitatense. President A. Bârsean, vicepreziденţi: O. Precup şi I. Negruţiu, notari: Dr. Borzea şi Sabin Oprean.

Participă cam 100 profesori.

La ora 3 dl preşedinte deschide şedinţa şi propune ca verificători ai procesului verbal pe dnii: Bologa, Crăciunescu, Cândea şi Todoran, ceeace se primeşte. Se dă cetire următoarei telegrame:

Cabinetului civil al curţii regale

Bucureşti.

Profesorii români din Dacia superioară, întruniţi în congres la Sibiu, aduc omagiile lor de adâncă supunere şi sinceră admiraţiune primului Rege al României întregite. Conştii de datoria lor de crescători ai generaţiilor tinere, ei sânt gata a face tot, ce le stă în putinţă pentru întărirea morală şi intelectuală a neamului şi astfel pentru mărirea patriei şi progresul omenimei.

Trăiască Majestăţile Voastre! Trăiască întreaga familie regală! Trăiască în veci România întregită, una şi nedespărţită!

Prezidentul *A. Bârseanu.*

Se trece la ordinea de zi:

Dl Păcurariu dela Năsăud citeşte statutele «Uniunii profesorilor români ardeleni». In senzul acestora toţi profesorii în funcţiune sânt membri ordinari ai uniunii, care va avea un comitet central constător din 25 membri. Comitetul va convoca în fiecare an congresul profesorilor şi ori de câte ori s'ar ivi necesitatea, va convoca congresul extraordinar.

Scopul uniunii este de a apăra interesele profesorilor, a înfiinţa căminuri pentru orfanii profesorilor şi instituţii de ajutorare pentru văduvele acestora.

Congresul întrunit în fiecare an, va discuta

---

popă nou săsesc, om tânăr, învăţat lucru mare, terminase universitatea prin Germania. El opri saşilor orice contact în cele sfinte cu românii. De atunci nu şi-a mai pus sas piciorul în biserica românească. Asta nu însemna, însă, nici pe departe că contactul în cele sfinte cu românii ar fi încetat. Veniau şi saşi, dar mai ales jupânesele lor, la popa cel bătrân acasă, veniau pe furiş, să nu ştie unul de celalalt, veniau dupăce se însera bine. Le trebuia un sfat, o mângâiere sufletească, pe care, se vede treaba, popa săsesc cel tânăr nu putea s'o dea, cu toată învăţătura lui. Veneau, mai ales, pentru vr'o molitvă, pentru vr'o deslegare de blăstăm, pe care popa cel săsesc nici nu le ştia, nici nu avea darul să le cetească cu folos. De asta erau convinşi toţi saşii din sat.

Totuşi, de zece ani încoace, cutezau tot mai puţini să vie pentru vr'un ajutor sufletesc la popa cel românesc. Pe cari îi prindea, popa cel nou îi pedepseà fără nici o cruţare, ba înfrunta şi pe popa nost, ameninţându-l că-l părăşte la cei mai mari.

Bătrânul se mulţămia să-i răspundă: «Eu nu-i chiem, ei vin. Dacă vin la mine, nu-i pot scoate din casă. Datoria noastră e să ne rugăm pentru toată lumea, chiar şi pentru păgâni».

El nu fu, deci, mirat că Trenchen a lui Hans-Surdu vine seara târziu. Fráua, uscată şi pierită în rochia ei veche şi ştearsă, se aplecă şi sărută mâna bătrânului.

— Tot rău, Trenchen, tot rău?

— Tot, porintele nost! răspunse fráua şi începu să plângă.

— Şi vreai să-i mai cetesc vr'o rugăciune?

— Nu, răspunse femeia, ne rugăm, io şi Hans, să-i faci slujba cea lungă.

— Care slujbă?

— Aia cu cinci popi.

— Adecă cu şapte, Trenchen. Maslu, vreai să zici.

— No che ie, Maslu. Am ghindit să i-l facem. Bătrânul nu păru vesel de rugarea asta; stătu un răstimp pe gânduri, apoi zise:

— Cam greu lucru, Trenchen. Maslul trebuie să-l facem ziua, nu noaptea. Nu putem să ţinem pe noapte preoţii din şapte sate. Apoi e şi scump. Popa şi zlotu! Nu putem aştepta să vie omul din sat străin pentru o băncuţă. Şapte zloţi îs bani mulţi pentru tine, Trenchen.

— Cinci zloţi am. Nu se poate numai cu cinci popi?

— Se poate, se poate şi cu cinci. Dar să-mi spui ce va zice popa d-voastră? Căci, încă odată, maslul trebuie să-l facem ziua.

— No ie, che ne-am ghindit!

— Şi ce va zice?

— Ce va vrea. Io şi Hans ne-am hotărât să-l facem, zică el popa nost ce va vrea. Că dumilui s'aşa nu-i pasă de noi.

— Cum nu-i pasă?

Jupâneasa, trecută şi sbârcită, începu să plângă:

— Noi suntem popor dintre hele mai serace, şi nu-i pasă de noi. Am fost şi m'am rugat de dumnealui să-l ducă la Krankhaus pe cheltuiala bisericii. N'o vrut. Nici n'o stat de vorbă cu mine. Dar pe bogatele le duce pe cheltuiala bisericii.

După un restimp de tăcere bătrânul zise:

— S'ar putea ca, murind Hans, să nu-l îngroape.

— Treaba lui!

— S'ar putea să nu vă mai sufere în biserică.

— Treaba lui!

— S'ar putea să vă pedepsească în bani.

— Nu plătim!

— Păi bine, jupânească Trenchen, atunci se vede că dumneata nu mai ţii la biserica săsească?

— Di ce să ţii? Noi avem noroc că ne mai rugăm şi la Maica Precista, altfel cu legea nost, rău ne-ar merge. Şi dacă mai eşti şi sărac, şi n'ai copchii, toţi îţi dă cu picioru'! Io am grăit cu Hans: noi trecem la legea rumânească.

Bătrânul tăcu din nou. Se gândi: n'ar fi

reformele, ce au să se introducă în planul de învățământ și în administrația școalei.

Președintele A. Bârseanu mulțumește dlui raportor pentru înțelepciunea cu care a elaborat statutele. Proiectul se primește fără discuție și congresul decide, ca statutele să se tipărească și să se dea publicității.

Se trece la punctul II. D-nul Dr. Pteancu dela Beiuș face o expunere largă asupra raportului dintre stat și licee. Congresul stăruie asupra fiecărui punct și după mici și neînsemnate modificări proiectul se primește cu unanimitate. Dl președinte aduce mulțumite d-lui raportor pentru munca temeinică și concepția sănătoasă, cu care a căutat să reguleze raportul dintre stat și școală.

Se decide:

a) Cele 30 școli secundare de stat care se află pe teritorul imperiului român, trec în posesiunea statului român. Se va numi din partea Consiliului dirigent în fiecare din aceste licee un director român și un profesor de limba română. Ceilalți profesori străini pot rămânea, dacă depun jurământ consiliului dirigent. Aceasta pentru timpul de tranziție de 5 luni.

b) Cele 5 licee românești își păstrează caracterul confesional; Consiliul dirigent va avea însă față de ele dreptul de control, pe care l-a esercitat statul ungar.

c) Școlile confesionale străine își păstrează autonomia; Consiliul dirigent va esercita față de ele controlul, pe care-l va crede necesar și de cuviință.

d) Se înființează 6 posturi de inspectori ai învățământului: 4 pentru liceele confesionale românești și cele 30 licee de stat; 2 pentru școlile confesionale străine.

e) Statul va da ajutor școlilor lipsite de mijloace și cari corăspund cerințelor legale.

f) Uniformizarea învățământului și salarizării: acelaș plan de învățământ, aceeaș administrație școlară și aceeaș pragmatică de serviciu.

g) Inamovibilitatea corpului didactic. Un profesor să nu poată fi amovat decât pe cale de cercetare disciplinară, iar investigația să fie făcută de-o comisiune mixtă: reprezentanți de-ai guvernului sau susținătorului de școală și ai uniunii profesorilor. Permutarea să se facă numai cu învoirea respectivului profesor.

h) Nici-o reformă mai importantă să nu se introducă în învățământ și în administrația școalei fără acordul comitetului central al uniunii.

Aceste două puncte au fost subliniate de aplauzele frenetice ale congresului.

Urmează raportul d-lui *I. Negruțiu* asupra raportului dintre școlile normale și stat. Se stabilește și aici principiul, ca pedagogiile de stat să treacă sub conducerea Consiliului dirigent. De altfel punctele stabilite mai sus rămân normative și pentru școlile normale.

D-l I. *Pricu* dela Brașov propune, ca școlile comerciale de stat să treacă în posesiunea României. Să se numească și aici câte-un director român și un profesor de limba română. Se primește.

D-l *Stanciu* dela Arad propune ca școlile civile să se contopească cu liceele. Se primește.

Ședința se suspendă pe 10 minute.

După pauză se alege comitetul central al uniunii, care se compune în modul următor:

a) licee: G. Precup, Dr. A. Pteancu, Dr. Axente Banciu, Dr. Borzea, V. Stanciu, A. Ciortea, D-na Tordășianu, G. Dima și I. Bușiția.

b) teologie: Dr. Bălan, Dr. Coltor, Dr. Man, Dr. Botiș.

c) speciale: Sabin Evuțian, Dr. Pavel Roșca, D-șoara Buteanu, Vasile Pop, Ștefan Pop, I. Pricu, Dr. Miculaș.

d) licee de stat: Ioan Pop, Iosif Boteanu și Vasile Suciu.

Președinte al comitetului a fost aclamat A. Bârseanu, care a mulțumit în termini călduroși pentru onoarea ce i s'a făcut.

Planul de învățământ

Raportorul Valeriu *Seni* citește două planuri de învățământ, unul pentru timpul de tranziție de 5 luni, și celălalt, care, având în vedere unificarea învățământului de pe întreg teritorul românesc, rămâne să fie adoptat de către viitorul congres al profesorilor.

a) Planul *provizor:* limba maghiară facultativă, cea germană 2 ore săptămânal în mod obligător; se introduce limba franceză în mod obligător din clasele V.—VIII. (unde sânt puteri didactice și în clasele inferioare.) Geografia României mari cu nomenclatură românească, Istoria Românilor și limba română, atât în liceele românești confesionate cât și în cele de stat. Celelalte obiecte rămân neschimbate.

b) Planul *definitiv.* Se enunță următoarele principii: 1) se impune o revizuire a planului de învățământ și a regulamentelor interne ale școalelor secundare de dincolo de Carpați în vederea ceierii unui singur tip de școală secundară. 2) Latina cursul superior (V—VIII.) 3) Elina și maghiara facultative. 4) Franceza din clasa I. 5) Germana în o clasă mai înaltă. 6) Istoria universală și în cursul inferior (avându-se în vedere principiul ca absolvenții de 4 clase secundare să aibă cunoștiințe de cultură generală.) 7) Dreptul civil și dreptul uzual. 8) Geografia politică și comercială în cursul superior. 9) Istoria naturală și Fizica se vor propune și în clasele superioare (în afară de orele obligate și exerciții practice, pentruca elevii să facă experimentații.) 10) În cadrul obiectelor reale se va potrivi și tehnologia, care eventual va putea constitui un obiect separat în o clasă din cursul superior.

Raportorul I. *Negruțiu* cere înlăturarea limbii maghiare din planul de învățământ al școalelor normale, ceeace se primește. În clasele III—IV se va preda Istoria Românilor, iar în clasa III. Geografia României-Mari. Pentru elaborarea unui plan de învățământ definitiv se alege o comisiune.

Raportorul Dr. Bălan propune, ca în seminariile teologice să se predea Istoria Românilor, cere, să se înființeze pe lângă fiecare liceu o catredă de religie, provăzută de un profesor-catihet, și nu de om de ocazie. Se primește.

Ședința se ridică.

(Va urma.)

Serbătoare în Abrud

— Raport —

Sosirea trupelor românești a fost pentru muntenii noștri o adevărată înălțare sufletească.

Ne-am bucurat, căci venirea fraților ne-a desrobit din cătușele vremilor asupritoare. Jalea care se instăpânise asupra sufletelor, s'a schimbat în veselie.

Cântecul pătimirii noastre s'a prefăcut în imn de biruință.

Mărețe zile petrecem acum. Robi am fost, slugi fără simbrie, clăcași fără plată.

Dar acum, nu mai vrem să fim, cu nici un preț.

In ziua de Sâmbătă 11 Ianuarie a. c. pornesc spre Abrud satele învecinate, în frunte cu drapele românești și cu conducătorii lor. De pretutindeni se ivesc mândre cete de țărani și țărance, în haine de sărbătoare.

Intre cântece naționale se apropie de poarta triumfală, unde avea să se facă primirea trupelor.

In amurgul sării pe la ora 5, în sunete de salve și între cântările însuflețite intonate de corul din oraș condus de harnicul Dr. Alexandru Borza, apar *solii mântuirii,* în frunte cu căpitanul *Eftimescu,* locot. *Fodor* și sublocot. *Ullman.* Mulțimea erumpe în ovații furtunoase, ear garda noastră, condusă de locot. *Vesa,* dă onorul militar eroilor dela Mărășești.

Protopopul ortodox român al Abrudului, părintele Petru *Popoviciu,* rostește cam următoarele:

«Frați români, trecut-au veacuri de suferințe grele, trecut-au zilele de desnădejde, urcat-am drumurile Golgotei, iar în timpul pătimirilor grele, spre *răsărit* se îndreptau ochii sufletului nostru. Spre Soare-răsare căutam steaua mântu-

---

nici o norocire pentru biserica lui trecerea asta, din potrivă, l-ar învrăjbi numai cu sașii, cari erau în majoritate și erau mai bogați. Și el numai aceasta n'ar fi dorit-o chiar acum, când sașii păreau aplecați să le voteze un ajutor dela comună pentru salarul dascălului.

— Dumneavoastră sânteți hotărâți să faceți maslu?

— No ie!

— Și cât mai curând?

— No ie, mâne dacă se poate.

— Mâne nu se poate. Mâne abia putem da de știre la cei patru popi. Dar poimâne.

— Bine, porinte.

— Bine, numai cât până poimâne nu puteți trece dela sași la noi. Pentru asta se cere mai mult de două săptămâni. Puteți aștepta atâta cu maslu?

Jupâneasa îl privi îngrozită.

— Nu, porinte. Să vedeți ce chinuri! Nu mai poate săracu Hans.

— Așa dar de trecere nu poate fi vorba. E adevărat, însă, că noi nu putem face slujba pe față, dacă nu ne îngădue popa d-voastră. Ne poate pârî și ajungem pedepsiți. Nu te neliniști, însă; voi vorbi eu cu popa d-voastră, și poimâne facem maslu cu cinci popi.

— Bine, porinte, cinci florinți avem.

In ziua următoare popa cel bătrân cercă înzadar să convingă pe al sașilor că-i bine să-i facă maslu lui Hans. Doctorul în teologie începu să-i argumenteze popii, că maslul nu-i taină, nu-i lăsată de domnul Hristos, că el, căpetenia sufletească a sașilor din parohia asta, nu poate lăsa pe popii românești să-și bată joc, prin scorniturile lor, de-un creștin de-al lui.

Bătrânul l-a tot ascultat. Dela o vreme, însă, n'a mai putut suferi batjocurile ce-i arunca legii românești popa sașilor, s'a albit bătrânul la față, — de felul lui era roșu ca focu — ș'a zis:

«Rău destul că d-voastră cu legea cea învățată ce-o aveți nu puteți mulțămi lipsele sufletești ale credincioșilor. Eu sânt popă, și așa trebuie să ascult pe ori cine mă roagă de un ajutor, fie și păgân. Și voi face maslul».

— Cum, vei cuteza să te amesteci în dreptunile mele?

— Voiam să încunjur un lucru, care va fi neplăcut și pentru mine, și pentru dumneata, și pentru sat. Voiam să opresc o trecere.

— Ce trecere? întrebă doctorul tresărind.

— Trenchen și Hans sânt hotărîți să treacă la legea noastră. Mi-a spus ea, și am fost la bolnav acasă, și mi-a mărturisit și el. Dacă nu-i pot da maslu, vor trece întâi la noi. Dar eu îmi închipui ce lucru dureros ar fi ăsta pentru dumneata, care ai venit în sat cu atâta învățătură.

Ceeace-i spuse popa era un lucru atât de neobicinuit, încât păstorul la început nici nu-l crezu. Dar se convinse îndată că bătrânul ăsta, venerabil ca un apostol, nu poate minți. El se gândi cu groază de-i cu putință să slăbească singura putere a sașilor: disciplina. Să slăbească așa de tare încât cineva să fie hotărât a-și părăsi chiar legea? Se uită din nou la bătrân și — nu se mai împotrivi.

— «Eu să nu știu nimic însă de tot lucru» zise el la despărțire. Și, în ziua următoare, cei patru popi străini sosiră, înglodați de tină, în sat. Pentru un zlot făcură drumuri dela un ceas până la trei, pe drumuri desfundate. Nebun ar fi cine ar crede că numai pentru zlotu acela și-au luat atâta osteneală. Erau toți popi bătrâni, cu convingerea ca și popa din sat; ei simțiau că trebue să alerge unde-i cheamă năcazul creștinului.

Și, în vreme ce doctorul în teologie, păstorul, se închisese în biblioteca lui, într'o splendidă izolare, cetind din Kant, cei cinci popi românești, plini de tină, cântau maslul în casa lui Hans-Surdu. Plângea, la cântările și rugăciunile nemai auzite încă, și Hans și Trenchen, și șapte frăue vecine ce se strecurară în casa bolnavului. Și Hans plângea așa de tare, emoția lui era așa de adâncă, încât, la sfârșit, când trebui să zică după preoți: «Binecuvântați cinci

nată, care avea să ne aducă mântuirea. Eată, azi marele crai dela răsărit își trimite vestitorii izbăvirii noastre. Un vis, un dor am purtat în suflet vreme îndelungată, un dor care ori cât i-ar paște moartea, nu moare nici odată. Și a biruit dreptatea, și a înfrânt forța brută. Bucurați-vă astăzi deci toți, și toate, mic și mare, căci Făt frumos a sosit să-și strângă în brațe zina cu părul de aur, pe care a scăpat-o din ghiarele dușmanului de veacuri. Veseliți-vă! căci vulturii au trecut în sbor Carpații să-și ia sub aripile ocrotitoare frații lor. Fiți binevenițí, viteji dela Sibiu, Oituz și cei dela Mărășești, cari prin al vostru sânge ați pecetluit pe veci soartea românilor. într'o Românía mare și nedespărțită».

Răspunde căpitanul *Eftimescu*: Ați suferit și am suferit și noi. Dar totuși a sosit momentul, când s'au prăbușit zidul despărțitor, și când idealul nostru s'a tradus în faptă, într'o Românie mare, dela Nistru până la Tisa. Trăiască Maiestățile Lor Regele Ferdinand și Regina Maria! Trăiască oștirea Română!

Ovații furtunoase acoperă cuvintele vorbitorului. Dșoara Rica *Fodor* îi predă un admirabil buchet de flori.

Cortegiul pornește spre piața orașului, unde se face defilare. Pe acest pământ, călcat de Horia, Cloșca, Crișan și Iancu, se încinge o horă românească. Joacă tineri și bătrâni, popor și intelectuali, stăpâniți de un singur gând: Unirea tuturor românilor.

Banchetul s'a ținut seara la ora 9 în sala Hotelului *Detunata*. Au luat parte aproape 500 persoane. De pe fața tuturora puteai citi entuziasmul, ce nu se poate descrie. Toată suflarea pare că se renăscuse.

In numele C. N. R. se ridică vrednicul bărbat al munților noștri, dl Dr. Laurențiu *Pop*, și prin cuvântul său plin de sentiment stoarce lacrămi din ochii tuturor. Dă expresiune iubirii, admirațiunii, și nestrămutatei credințe ce o nutrim față de familia regală română. Aclamări nesfârșite.

Vorbește păr. protopop Petru *Popoviciu*, pentru armata română și imploară pronia cerească asupra celor ce au murit cu dorul de a vedea o Românie mare.

Pentru mamele române din Ardeal, în termini aleși cuvintează căpitanul *Eftimescu* și scoate în relief puterea morală ce au susținut-o ardelencele noastre întru înfăptuirea visului măreț.

Pentru marea noastră soră, pentru Franța, vorbește advocatul Dr. Candin *David* și închină în sănătatea generalului Berthelot. Intreg publicul erumpe în ovații de: Ura! Trăiască Franța și generalul Berthelot! Se intonează Marsilieza. Cu sfințenie ascultăm imnul acesta eroic... ce n'are pereche.

---

părinți, și mă iertați pe mine păcătosul», nu înțelese bine cuvintele și le spuse așa:

«Binecuvântați cinci florinți și mă iertați pe mine petecosul».

Dar Dumnezeu îi primi cuvintele și așa, și încă în seara acelei zile îi luă sufletul.

Ion Agârbiceanu.

De pe frontul italian

De Ioan Berghia.

În jur sânt munți cu fețele străine,
În depărtări se perde apa mării.
Un vânt aduce 'n zbor șoaptele sării
De undeva departe pân' la mine.

Sânt șoapte reci și pline de furtună,
Sânt răi prevestitori de vijelie,
Ce cheamă 'ntr'una moartea ca să vie,
Și ea vine râzând și tot adună...

Când s'a ivi pe cer al nostru soare?
Și-or înceta atâția ochi d'a plânge?..
Destul a fost! Din văile de sânge
*Și noi voim odată sărbătoare.**

---

* Strofa a treia a fost confiscată de cenzură în Nr. 25 din 1918 al Tel. Rom.

Economul și proprietarul de mine Vasile *Macavei* din Bucium-șasa cu multă duioșie cântă doina «Colo în munții Cebii». Cornel *Muntean*, funcționar, închină în sănătatea lui Wilson, ale cărui merite neperitoare sânt scrise în cartea istoriei românești.

Urmează în sfârșit dansul, și durează cu însuflețire până spre zori.

Unul dintre cei mulți.

Spre luare aminte

Se aduce le cunoștință celor interesați că Consistorul arhidiecezan în considerarea lipsei mari de învățători a decis în ședința din 10/20 Ianuarie 1919 să admită începând cu anul școlar curent și fetițe cu studii în regulă să dee examene ca eleve particulare la institutul pedagogic de sub jurisdicțiunea sa.

Pentru Orfelinat

In colecta preotului *Ioan Dăncilă*, pe seama Orfelinatului nostru din Sibiu, s'au făcut contribuiri de 304 coroane. Suma întreagă, colectată de numitul preot, se ridică la 7360 coroane.

Se aduc mulțumiri călduroase neobositului colectant.

Cassa arhidiecezană.

Circulară

In dorința noastră de-a ușura completarea și terminarea studiilor secundare tuturor acelor elevi, cari în urma serviciului lor sub drapel au fost împiedecați a termina la timpul său cl. VII și VIII a școalei secundare, învităm pe toți acești elevi vizați, să-și înainteze aici de urgență cererile lor cu toate datele personale necesare (liceul la care au urmat cursurile și când, precum și precisa indicare a locuinței lor), ca să putem lua dispozițiile trebuincioase pentru înființarea de cursuri de completare a studiilor, pe lângă diferitele noastre licee.

Sibiu, în 17 Ianuarie 1919.

Vasile Goldiș
șeful resortului de culte și instrucțiune publică.

Știrile zilei

Prefecți. Consiliul dirigent a numit prefecți (comiți supremi): în județul Cojocna pe dl Dr. Simeon *Tămaș*, în orașul cu drept municipal Cluj pe dl Dr. Valentin *Poruț*.

•

Aviz. Primim: Ofițerii Corpului voluntarilor ardeleni — bucovineni sântrugați să binevoească a contribui la reconstruirea *«Cărții negre»*, întocmite în Darnița, trimițând de urgență la adresa subsemnatului în Sibiu, Piața mică Nr. 23, — toate datele deținute de ei.

Căpitan *V. Chiroiu.*

•

Sibiul — oraș municipal. Consiliul dirigent prin decretul Nr. III. din 24 Ian. n. 1919, a ridicat Sibiul la gradul de oraș cu drept de municipiu. Statutele ce se vor face din partea orașului și comitatului, vor fi înaintate spre aprobare șefului rezortului de interne.

•

Dar american. Se anunță guvernului din București, că un vapor american de 4000 tone, încărcat cu haine și ghete, se află în drum spre Constanța. Mărfurile acestui vapor se vor distribui ca daruri poporațiunii sărace din România.

•

Dintr'o scrisoare d'a lui Wilhelm. Decanul facultății de drept dela universitatea parisiană, *Larnaude*, a înaintat conferenței de pace un memorand, care se ocupă cu responsabilitățile războiului, și arată că în primul plan este răspunzător și vrednic de pedeapsă supremul comandant, împăratul *Wilhelm*.

Profesorul francez Larnaude citează o scrisoare adresată de Wilhelm către monarhul Franciso Iosif. «Imi sângerează inima — scrie Wilhelm, — dar trebue să revărs foc și sânge în orce loc. Trebue pustiiți bărbați, femei, copii și moșnegi; nu se poate cruța nimic, nici arbori, nici clădiri, căci numai prin o asemenea teroare este cu putință să batem în timp de două luni un popor degenerat, cum este poporul francez. Dacă aș luă în considerare puncte de vedere umanitare, războiul ar dura cu anii.»

Memorandul de sfârșește cu vorbele: «Nepedepsirea împăratului german ar însemnă o rană nevindecabilă a noului drept internațional.»

De altfel nu se cere, ca Wilhelm să fie extradat înțelegerii, ci să fie dat pe mâna acelor națiuni, care vor alcătui Liga popoarelor.

•

Invățătorii noștri în completă înțelegere cu preoții să considere de cea mai frumoasă datorie a sărba ziua de 24 Ianuarie v. ziua unirii Principatelor românești cu deosebită solemnitate. Să se aranieze în fiecare sat românesc o sărbare școlară precedată de o scurtă slujbă divină în biserică. Invățătorii să tălmăcească la înțelesul elevilor însemnătatea cea mare a zilei iar elevii să reciteze poezii ocazionale și să esecute cântece naționale.

•

Serbătoare la sat. Din *Băcia*, protopopiatul Devei, ni se scrie: Credincioșii din comuna Băcia, cu prilejul procesiunii cu litia, la Botezul Domnului, pentru sfințirea apei mari la râul Strei, au avut fericirea să se bucure de o îndoită serbătoare. După terminarea sfintei liturgii, s'a pornit spre râu un cortegiu impunător, în frunte cu doi prapori și un *steag treicolor* românesc, procurat din dăruiri binevoitoare, la stăruințele preotului local, Ion *Stângu*. Inainte de stropirea credincioșilor, preotul a sfințit măndrul nostru drapel, ear la sfârșitul ceremoniilor a rostit o cuvântare potrivită, ascultată cu multă luare aminte din partea tuturor celor de față, între cari se găseau și numeroși credincioși de altă confesiune, în deosebi reformați.

•

Contribuiri. La colecta pentru orfanii preotului *Ioan Opriș* au contribuit pe lista deschisă de preotul *Ioan Dăncilă:* în Geoagiul de sus 134 coroane, Poporenii din Ripa Rimeț 60 cor. familia Dăncilă 40 cor. La olaltă 234 coroane.

•

Scoasă din vigoare. Consiliul dirigent, prin Decretul Nr. 1, articolul 5, dela 24 Ianuar 1919, scoate din vigoare *Legea despre numirile de localități*, Articolul IV din 1898.

•

Mersul trenurilor în Sibiu. Valabil din Ianuar:

Pleacă spre:

1. Făgăraș, zilnic	la	8.47 i. a.
2. Copșa mică, zilnic, la 6·20 i. a. și		4.02 d. a.
3. Vințul de jos, „	„	8.00 i. a.
4. Turnu roșu, în zile cu soț	„	12.24 d. a.
5. Ciznădie, în zile cu soț	„	5.23 dim.
6. Agnita, Luni, Mierc., Vin.	„	7.40 „

Sosesc dela:

1. Făgăraș, zilnic	la	12.23 d. a.
2. Copșa mică, ziln., la 11·35 i. a. și		10.05 seara
3. Vințul de jos „	„	7.30 „
4. Turnu roșu.	„	10. dim.
5. Ciznădie, zile cu soț	„	5.23 seara
6. Agnita, Marți, Joi, Sâmbătă	„	7. „

Invitare

Invit prin aceasta pe *măiestrii cismari și pantofari* cum și pe *măiestrii croitori români* din Sibiu, la consfătuirea ce să va ținea Duminecă, în 2 Febr. n. c., la ora 3 d. a. în localul Reuniunii (strada Brukenthal Nr. 17, etaj) într'o cauză ce-i privește deaproape.

Sibiu, 30 Ianuarie n. 1919.

Victor Tordășianu
prezidentul Reuniunii sodalilor români din Sibiu.

Aviz

Pentru a înlătura orice nedumerire, se aduce la cunoştinţa publicului, că toţi caii şi întreg materialul de provenienţă al fostei armate austro-ungare şi germane este proprietatea statului şi ca atare nu este permis a se vinde.

Cei ce poartă negoţ cu averea aceasta eraríală, vor fi urmăriţi şi pedepsiţi conform legii, iar cumpărătorilor li se va secvestra bunul câştigat ilegal, fără nici o despăgubire.

General **Boeriu.**

NB. Toate ziarele româneşti sânt rugate a reproduce, pentru clarificarea poporului, această lămurire.

Cărţi şi reviste

Calendarul Arhidiecezan. A ieşit de sub tipar *Calendarul Arhidiecezan pe anul 1919.*

Cuprinde, ca şi cel din anul trecut, lucruri interesante de citit şi îndrumări de folos: Povestiri din cele mai frumoase, istorioare, anecdote, glume, versuri.

Este împodobit cu *patru* chipuri ale bărbaţilor noştri răposaţi în vremea războiului.

De vânzare la *Librăria Arhidiecezană* în Sibiu. Preţul: 2 cor. 50 fileri (şi porto 20 fil.) Ediţia cu *şematism* costă 4 coroane (şi porto 20 fil.) Este astăzi cel mai căutat calendar românesc.

•

Carte de bucate. Cea mai bună carte de bucate a apărut sub titlul de *Poftă Bună*, partea III şi IV, de Zotti Hodoş. Preţul unui exemplar este 3 coroane. Volumele amândouă, cu 6 cor., se pot cere la autoară, în Sibiu, Wintergasse 11, etaj I.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Oraşului. Piaţa Hermann. Directoară: D-na M. Scholtess.

Sâmbătă şi Duminecă în 1 şi 2 Februar: *Hotelul Columbia* dramă. *Castelul Arco*, dramă. Preţul locurilor: Loc reservat 4·40 cor.; Locul I 3·30; Locul II 2·20 cor.; Locul III 60 fileri.

Începutul la ora 7 seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevis. Directoară: Dna Emil Toth.

Zilnic programă interesantă.

Începutul la: ora 7 seara.

Nr. 237/1918 (34) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de capelan temporal (cu drept de succesiune) din parohia de cl. III **Brăzeşti**, din protopresbiteratul Lupşa, sistemizat pe lângă parohul Simion Pop, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele statorite în protocolul comitetului parohial dela 29 Iulie 1918, aprobat şi de sinodul parohial dela acel dat, anume: toate venitele din parohie circumscrise în coala B. pentru întregirea venitelor dela stat, apoi eventuale ajutoare de stat ce se distribue pe seama capelanilor.

Cererile de concurs, înzestrate cu toate documentele cerute de legile noastre bisericeşti, se vor înainta în terminul deschis subsemnatului oficiu protopresbiteral. Concurenţii, cu rezervele din regul. pentru parohii, se pot prezenta şi în comună pentru a cânta, resp. a oficia şi cuvânta şi face cunoştinţă cu poporul.

Ofenbaia, la 3 Ian. 1910.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Lupşei în conţelegere cu comitetul şi sinodul parohial.

Vasile Gan,
protopop.

Nr. 341/1918. (32) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa III **Valea-Lupşei**, din tractul protopresbiteral Lupşa, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele fasionate în coala B. pentru congruă, cu rezerva din § 26 al Regulamentul pentru parohii, care asigură văduvei venitele de jumătate pe un an.

Cererile de concurs, înzestrate cu documentele cerute, se înaintează în terminul deschis subscrisului oficiu protopresbiteral, iar concurenţii, pe lângă prealabila încuviinţare a subsemnatului, să se prezinte în parohie pentru a cânta, respective a cuvânta şi a face cunoştinţă cu poporul.

Ofenbaia, la 2 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiteral ortodox român al Lupşei, în conţelegere cu comitetul parohial.

Vasile Gan,
protopop.

Nr. 340/1918. (33) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de paroh în parohia de clasa II **Şasa**, din protopresbiteratul Lupşa, devenită vacantă prin moartea parohului Ioan Dandea, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru congruă, cu rezerva din §-ul 26 al Regulamentul pentru parohii, care asigură văduvei venitele de jumătate pe un an.

Concursele înzestrate cu documentele cerute de Stat. org. şi Reg. par. sânt a se înainta subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis, şi concurenţii — între marginile prescrise de regulament — se vor prezenta şi în comună spre a cânta, celebra şi cuvânta, şi a face cunoştinţă cu poporul.

Ofenbaia, la 2 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiteral ortodox român al Lupşei în conţelegere cu comitetul parohial concernent.

Vasile Gan,
protopop.

Ad. Nr. pp. 1028/918 (27) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de învăţător la şcoala noastră confesională din comuna **Someşfalău** prin aceasta se deschide concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt 600 cor. din repartiţie dela popor, cvartir liber în edificiul şcoalei cu grădină de legume.

Întregirea salarului se va cere dela stat.

Cluj, la 28 Decemvrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al Clujului în conţelegere cu comitetul parohial.

Tuliu Roşescu,
protopop.

Nr. 27/919 (31) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. II **Veneţia-de-jos**, protopresbiteratul Făgăraş, se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele cuprinse în coala B. dela congruă.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu în terminul arătat, iar concurenţii cu prealabila încuviinţare a subsemnatului se vor prezentă în vre o Duminecă sau sărbătoare la biserică, spre a cânta, predica sau celebra.

Făgăraş, la 2 Ianuarie 1919.

Oficiul protopresbiteral ort. român al tractului **Făgăraş**, în conţelegere cu comitetul par.

Nicolae Borzea,
protopop.

Nr. pp. 1006/1918. (28) 1—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh din parohia de clasa II **Muntele rece**, prin aceasta se publică concurs cu termin de 30 zile, dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea ajutorului de stat.

Doritorii de a ocupa acest post au să-şi înainteze suplicele de concurs subsemnatului în terminul sus indicat şi a se prezenta cu prealabila încuviinţare din partea subsemnatului în vre-o Duminecă sau sărbătoare la sf. biserică spre a fi cunoscuţi din partea poporului.

Cluj, la 18 Decemvrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Cluj în conţelegere cu comitetul parohial.

Tuliu Roşescu,
protopresbiter.

Nr. pp. 958/1918 (29)1 —3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de clasa a II-a **Bonţida** cu filia **Sec**, prin aceasta se escrie concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B. pentru întregirea ajutorului dela stat.

Doritorii de a concura la acest post au a-şi aşterne rugările de concurs subsemnatului în terminul deschis şi a se prezenta cu prealabila încuviinţare din partea subsemnatului în vre-o Duminecă sau sărbătoare la sf. biserică spre a fi cunoscuţi din partea poporului.

Cluj, la 4 Decemvrie, 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Cluj, în conţelegere cu comitetul parohial.

Tuliu Roşescu,
protopresbiter.

Nr. 1197/1918. (30) 1—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Cigmău** (protopresbiteratul Geoagiului), care în lipsă de concurenţi nu s'a putut întregi cu candidaţi calificaţi, deşi s'au publicat două concurse, se publică concurs din oficiu cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele sânt cele cuprinse în coala B dela congruă.

Încât nu se vor anunţa candidaţi calificaţi, în conformitate cu concluzul de sub Nr. 55 al sinodului arhidiecezan din 1911 vor fi admişi şi candidaţi cu calificaţiune mai puţină.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc, ţinută la 8 Ianuarie 1919.

Consistorul arhidiecezan.

Nr. 384/918 prot. (22) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Sânger** cu filia **Şaromberc**, protopresbiteratul M.-Oşorheiului, se publică concurs cu termin de 45 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea dela stat.

Cererile de concurs se vor înainta subsemnatului oficiu în terminul arătat mai sus şi pe lângă prealabila încunoştiinţare a protopresbiterului; concurenţii au a se prezentă la biserică în vre-o Duminecă ori sărbătoare spre a cânta, a predică şi eventual a celebra.

Mureş Oşorheiu, la 14 Decemvrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. român al M.-Oşorheiului în conţelegere cu comitetul parohial.

Ştefan Russu,
protopop.

Nr. 617/918 (21) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. III **Selniţa** din protopresbiteratul Cetăţii-de peatră, prin aceasta se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B de congruă.

Concurenţii să-şi înainteze rugările provăzute cu documentele de lipsă subsemnatului oficiu protopresbiteral în terminul deschis, şi cu observarea restricţiilor din § 33 al Regulamentului pentru parohii, să se prezinte în biserica din Selniţa, afirmându-se ca concurenţi.

Lăpuşul-unguresc, la 21 Decemvrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al tractului Cetatea-de-peatră în conţelegere cu comitetul parohial.

Andrei Ludu,
protopop.

Nr. 79/918 (24) 2—3

Concurs

Pentru ocuparea postului de paroh în parohia de cl. II **Bedeleu**, din tractul protopresbiteral al Lupşei, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru congruă.

Case parohiale nu sânt, dar dispunând biserica de mijloace pentru edificarea lor, este perspectivă de a se edifica case după toate cerinţele şi întru toate corăspunzătoare.

Reflectanţii îşi vor aşterne cererile concursuale, înzestrate în conformitate cu regulamentele în vigoare, oficiului protopresbiteral al tractului Lupşa cu sediul în Ofenbaia, având a se prezentă în comună pentru a cânta, cuvânta şi eventual a celebră sf. liturghie.

Din şedinţa comitetului parohial din comuna bis. Bedeleu, ţinută la 21 Noemvrie v. 1918.

Eugen Muntean m. p., adm. par. şi prez. comit. — **Gavril Simon** m. p., notar.

Nr. 336/918 of. prot.

Văzut:

Vasile Gau,
protopop.

Nr. 406/918 prot. (23) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II **Mugin** cu filiile **Chibelea** şi **Veţia** din protopresbiteratul M.-Oşorheiu, se publică concurs cu termin de 45 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreunate cu acest post sânt cele fasionate în coala B pentru întregirea venitelor preoţeşti dela stat.

Concursele provăzute cu documentele cerute sânt a se înainta subscrisului oficiu în terminul deschis, iar concurenţii, cu observarea prescriselor Regulamentului pentru parohii, au a se prezentă înaintea alegătorilor spre a cânta, respective a oficia şi cuvânta.

Mureş-Oşorheiu, la 14 Decemvrie 1918.

Oficiul protopresbiteral ort. rom. al M.-Oşorheiului în conţelegere cu comitetul parohial.

Ştefan Russu,
protopop.

Publicaţie

Divizia II vânători are nevoe de:

5000 mantale.
5000 tunici, 6—10
5000 pantaloni şi
5000 capele.

In caz că nu se vor primî oferte pentru haine gata, divizia are nevoe de 24,000 metri postav gris închis (verde)

Condiţiunile şi modelele tip se pot vedea în toate zilele la biroul intendenţei, şcoala de cadeţi.

Şeful serviciului intendenţei.

Sibiu, 29 Dec. 1918.

Intendant Maior
Niculescu.

(25) 2—4

Se caută la depoul de artilerie din Mediaş (cu competinţe de jandarm) **un furier** (manipulant), **doi cancelişti** (se cere ca toţi trei să posedă limba română şi germană în scris şi vorbire); **trei măeştri de artilerie** (Artilleriemeister), cunoscători ai materialului de artilerie şi cari posed limba germană în scris şi vorbire, iar cea română spre a se putea înţelege; **doi subofiţeri de hărnăşământ** (Bespannungs-unteroffiziere), cunoştinţe în ale cailor. Cunoaşterea de limbi e lucru secundar. Reflectanţii să se adreseze în scris, cu date personale, sau în persoană în Mediaş, Str. Forkesch Nr. 7.

De vânzare

Pielle dela vitele cornute şi dela oi, adunate la măcelăria garnizoanei, sânt, în decursul anului 1919, de vânzare. — Ofertele reflectanţilor să se înainteze până la 5 **Februarie** 1919 la 9 ore a. m. în cancelaria măcelăriei.

Publicaţiune

Divizia 2 de vânători **cumpără** orce cantităţi de **grâu, făină, păpuşoi** (cucuruz) **fasole, mazăre, mălai, orz, ovăs** şi **fân** plătind costul lor imediat.

Preţul după învoială

Predarea se va face ori la Sibiu, ori la gara cea mai apropiată de locul unde se află productele.

Ofertele scrise sau vorbite se pot adresa la: (323) 8—10

Comandantul Diviziei 2 de Vânători
în localul Şcoalei de Cadeţi din Sibiu.

Intreprindere română

Prima societate română de import şi export

S. Ittu & Comp.

Sibiu, str. Cisnădiei 1—5

Se ocupă exclusiv cu import şi export internaţional al materiilor brute, semi-fabricate şi fabricate.

Legături comerciale internaţionale.

Corespondenţă în limbile română, italiană, franceză, germană şi maghiară.

Rugându-vă pentru binevoitor sprijin semnăm

cu deosebită stimă

5— **S. Ittu & Comp.**

(328) 7—10

Ernest Hajdu, zugrav artistic

de firme, decorator, pictor de biserici şi polăitor. — **Sibiu, Str. Cisnădiei Nr. 31.**

A apărut şi se găseşte de vânzare la **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu-Nagyszeben:

Calendarul arhidiecezan

pe anul 1919

şi cuprinde o bogată materie de citit, din care amintim următoarele: Nu scapi de ce ţi-i scris. *Versuri de astăzi:* Scrisoare din Italia. De trei zile. Mort. Departe. De-acasă. Ce mai e pe-acasă? Cătăneşti. *Vorba românului,* zicători din popor. Cum să citim? *Din scrierile celor dispăruţi:* Rugămintea din urmă. Mama răniţilor. Bunica. «Târţa-pârţa». *Eroii nu mor:* Sublocotenentul Nicolae Brote. Medicul Dr. Nicolae Aron. Sorin Barcianu. *Snoave şi istorioare:* Faraonul bucătar. Fata de om bogat şi bobul de mazere. Împărat şi derviş. Un cârciumar de altădată. Cu musca pe căciulă. Primejdioasă treabă. Slujba de noapte. *Pentru economi:* Să învăţăm dela străini. Clădirea grajdurilor. Grijiţi de galiţe. Patlagèle (paradaise). Cum se păstrează cartofii. Culesul de poame. Poamele vermenoase. *Fel de fel:* Vremea d'apoi. Băile de soare. Oftica sau tuberculoza. Banii răspândesc boale. Obicei rău. Ingrijirea nervilor. Despre lunatici. Călătoriile pe jos. Alcoolul şi răsboiul. Apăsat de grija milioanelor. Cătră mame. Copilul nu trebue legănat. Turnul despărţeniei. «Sărut mâna!». Oţet bun de casă. Păstrarea merelor. Poruncile căsătoriei. *Scântei.*

Calendarul arhidiecezan pe 1919 este împodobit şi cu patru ilustraţii: George Coşbuc, Sublocotenentul Nicolae Brote, Dr. Nicolae Aron şi Sorin Barcianu. — In celelalte părţi ale Calendarului sunt: Cronologia, zilele şi lunile de peste an, mersul vremii, Casele domnitoare, tarifele nouă de poştă şi de timbre, însemnarea târgurilor, aranjate după *alfabet* şi *luni.* Extras din catalogul librăriei arhidiecezane despre depositul de cărţi bisericeşti, şcolare, regulamente, blanchete şi icoane.

Calendarul s'a tipărit în două ediţii: o ediţie cu «Şematismul» bisericii ort. rom. din Ungaria şi Transilvania, cu «Evidenţă» pentru oficiile protopresbiterale, parohiale, cateheţi şi învăţători, şi o altă ediţie, poporală, *fără şematism.*

Şematismul se vinde şi în broşură separată, cu 1 Cor., plus portopostal 20 fil.

Atât librăriilor, cât şi particularilor, pentru desfacere peste 10 exempl. se dă rabat.

Preţul: { Ediţia cu Şematism 4 Coroane plus portopostal 20 filleri.
„ fără „ 2 Cor. 50 fil. „ „ 20 „

: : : Cu trimitere recomandată portopostal 40 filleri. : : :

La «Librăria arhidiecezană» din Sibiu se află de vânzare

Brazde în ogorul lui Hristos

de

Dr. Ştefan Cioroianu.

Preţul unui exemplar **6 Coroane,** plus porto postal recomandat 1 Cor.

A apărut şi se află de vânzare la Librăria arhidiecezană:

Despre caritatea creştinească.

Trei predici

de

Abatele **Metodiu Zavoral.**

Preţul: 30 fileri plus 10 fileri porto.

Se vinde pentru scopuri culturale-filantropice.

În editura «Librăriei arhidiecezane» din Sibiu a apărut şi se află de vânzare

Apostolul

care cuprinde

Faptele şi epistolele Sfinţilor Apostoli.

Tipărit în zilele Preaînălţatului Împărat şi Rege **Carol al IV-lea,** cu binecuvântarea Înalt Preasfinţitului Domn **Vasilie,** Arhiepiscop al bisericii ortodoxe române din Transilvania şi Mitropolit al Românilor de religiunea greco-orientală din Ungaria şi Transilvania, consilier intim de stat al Maiestăţii Sale ces. şi reg.

Preţul unui exemplar:

Legătură simplă **K 15·—,** plus porto postal K 3·—
Legătură imitaţie de piele **K 20·—,** plus porto postal K 3·—.

Revânzătorilor li se dă 10% rabat.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu se află de vânzare:

Seminţe din agrul lui Cristos

cuvântări bisericeşti pe toate Duminecile şi sărbătorile de peste an, precum şi la casuale bisericeşti, publice şi private

de

Zacharia Boiu, fost asesor consist., etc.

Tomul I: Cuvântări la Duminecile de peste an.

Tomul II: Cuvântări la praznicele şi sărbătorile de peste an, precum şi la casuale bisericeşti.

Tomul III: Cuvântări bisericeşti la înmormântări, parastase şi alte festivităţi funebrale. Adaus de texturi biblice pentru cuvântări funebrale.

Cuvântări funebrale şi memoriale.

Preţul: de fiecare tom **3 Coroane** plus porto postal 3 Coroane.

Piese muzicale de Tib. Brediceanu

Doine şi cântece româneşti pe teme poporale.

(Canto şi piano)

Caiet I (ediţia a doua).
Foaie verde, foi de nuc.
Cântă puiul cucului.
Spune, mândro, adevărat.
Vai, bădiţă, dragi ne-avem.
Bădişor depărtişor.
Cine m'aude cântând.
Bade, zău, o fi păcat.
Bagă, Doamne luna 'n nor.

Caiet II (ediţia a doua).
Ştii tu, bade, ce mi-ai spus.
Vino, bade, iar acasă.
Năcăjit, ca mine, nu-i.
Floare fui, floare trecui.
Cântec haiducesc I.
După ochii ca murele.
Trageţi voi boi.
Cine n'are dor pe vale.

Caiet III.
Păsărică mută-ţi cuibul.
Leagănă-te frunzuliţă.
Turturea din valea sacă.
Cântec haiducesc II.
Ce vii, bade, târzior.
Tu te duci, bade, sărace.
Foaie verde, foaie lată.
Pe unde umblă dorul.

Caiet IV.

Pe sub flori mă legănai.
Foaie verde, pup de crin.
Sus în vârful dealului.
Mândro, de dragostea noastră.

Când treci, bade, pe la noi.
Frunză verde, frunzuliţă.
Auzi, mândro, cucu-ţi cântă.
S'a dus cucul de p'aici.

Caiet V.

Nou!
Mai Timişe, apă rece.
De când, bade, tu te-ai dus.
Floricică de pe apă.
Cântec haiducesc III.

Bade, după dumneata.
Cucule cu peană sură.
Toată lumea-i dintr'un neam.
Câte flori sânt pe pământ.
Nou!

Jocuri româneşti pe teme poporale.

(Piano solo)

Caiet I (ediţia a doua).
De doi (Lugojana) I.
Măzărica.
Ardeleana (ca în Banat) I.
Pe picior I.
Ardeleana I.
Brâu I.
Hora (ca în Banat) I.
Ardeleana (ca în Banat) II.

Caiet II (ediţia a doua).
Ardeleana (ca în Banat) III.
Pe picior II.
Ardeleana II.
Ţarina.
Învârtita I.
De doi II.
Ardeleana III.
Brâu II.

Caiet III (ediţia a doua).
Brâu III.
Ardeleana (ca în Banat) IV.
Haţegana.
Învârtita II.
Pe picior III.
Ardeleana (Abrudeana) IV.
Brâu IV.
Ardeleana (ca în Banat) V.

Caiet IV.

Hora (ca în Banat) II.
Învârtita III.
Brâu V.
Pe picior IV.

Ardeleana V.
Brâu (Danţu) VI.
Ardeleana (ca în Banat) VI.
Din Maramureş.

Caiet V.

Nou!
Hora III (a fetelor).
Ardeleana VI.
De doi III.
Brâu VII.

Învârtita IV.
Ardeleana (ca în Banat) VII.
Ardeleana VII.
Brâu VIII.
Nou!

Preţul unui caiet Cor. 10·— fr.

La şezătoare,

Icoană din popor (I act cu un preludiu). Text de C. Sandu-Aldea şi I. Borcia.

Cuprinsul:

Preludiu şi cor.
Nr. 1. Doina lui Sorin.
„ 2. Mândruţă cu ochii verzi.
„ 3. Cântec din bătrâni.

Nr. 4. A lui Moş Marin.
„ 5. Melodrama.
„ 6. Cântecul Ilenei.
„ 7. De masă.
„ 8. Scenă.

Nr. 9. Cântec haiducesc.
„ 9a. Solo de fluier.
„ 10. Brâu.
„ 11. Duet.
„ 12. Învârtita şi cor.

Partitura pentru canto şi piano Cor. 16·— fr.

Rândunica, vals (ediţia a doua)	Lei 5·—
Viorele, vals (ediţia a doua)	„ 5·—
Aurora, vals	„ 5·—
Quadrille, pe motive româneşti	„ 5·—
Preludiu Hora din «Serata etnografică» (ediţia a doua)	„ 5·—
Hora (Do ♯ minor — Cis moll) (ediţia a doua)	„ 4·—
Nou! Hora (Re ♭ major — Des dur)	„ 4·—
Nou! Hora (La ♭ major — As dur)	„ 4·—

Piesele epuisate au apărut în ediţiuni noi. De vânzare la toate librăriile româneşti.

Depozit general: LIBRĂRIA ARHIDIECEZANĂ Sibiu.

La «Librăria Arhidiecezană» în Sibiu, se află de vânzare

Dr. Petru Şpan

conferenţă cetită la congresul învăţătorilor gr.-or. români din Biharia

de

Nicolae Regman.

Preţul: **30 fil.** plus porto postal **6 fil.**

Casa dela Ierihon

omilii şi cuvântări bisericeşti

de

Dr. Ioan Broşu.

Preţul: Cor. 7 + porto recom. **50 fil.**

Redactor responsabil: Dr. Nicolae Regman.

Editura şi tiparul tipografiei arhidiecezane.